

11.) Оу́ченіе-то поучава терпѣніе-то

Отиде отъ вѣтрѣа, єдинъ отрокъ прифѣ-
лософа Зѣнона, и ѹчѣса отъ него наѹки мнѡ-
го времѣ. Потомъ вѣрналъ сѧ въ отѣческій сѧ
дѡмъ, и попыталъ гѡ, негова отѣцъ: какъый
наѹки ѣ ѹчилъ; и сынъ мѹ рѣкалъ: какъ ще
покажи дѣлтелно, и негова отѣцъ сѧ смѹтилъ
на товѧ и вѣлъ гѡ жѣстоко, и сынѧтъ
терпѣлъ отѣческаго гнѣва с' терпѣніе, и катѡ
престѧналъ: тогда неговатъ сынъ мѹ рѣкалъ:
ѣто! показахъ ти дѣлтелно, что самъ наѹчилъ,
наѹчѣхъ да терпѣа, безсловѣснѧтъ гнѣвъ от-
ца моего.

12.) Мнѡго запѧзватъ пѡвечъ и тѣхны
ти жибѡтны, нѣжели свой ти чада.

Фѣлософъ Дѣогѣнъ, глѣдалъ, какъ Мегаринѧ-
ны ти приглѣдваха пѡмногу тѣхны тѣ жи-
бѡтны, нѣжели дѣцѧта сѧ: и да сѧ присмѣи
на тѣхно-то безѹмство, и за товѧ ѣмъ говѡ-
рилъ: койстинно! акѡ ма ѡнеправдовалъ вѡгъ
да вѣда нѣкой сѧ жибѡтно на Мегара, благо-
даренъ вѣхъ пѡдобрѣ да ма направи ѡвѣнъ,
на єдногѡ Мегареца: нѣжели сынъ.

13.) Кѡй то познава жибѡтатъ, ѡнъ гѡ
и любѧ пѡмногу.

Фрѣстѣппъ фѣлософъ случѣса въ нѣкой
кѡравъ и понѣже стѧнало зѣано (голѣмо)
триволнѣніе, и щѣши да сѧ ѹдѧви кѡраватъ;